

Forfatter: Rahbek, Karen Margrete

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Rahbek, Karen Margrete (1820-11-08)

Citation: Rahbek, Karen Margrete: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Rahbek, Karen Margrete (1820-11-08)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 318. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000193.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Rahbek, Karen Margrete, *Breve fra J.P. Mynster,*

Fra Fru Rahbek.

Bakkehuset, den 8de Novbr. 1820.

Kiæreste Onkel!

Jeg har ingen classisk Afhandling at sende Dem, som den, De sidst sendte mig, da De sendte „det Bedste, De havde, ved den Bedste, De har“. Jeg kan ikke selv indfinde mig, og mit Egern, skjøndt det sender Dem Hilsener af saa velmenende et Hjerte som mueligt, er ikke indrettet til at gjøre Kunster med paa Fødselsdage. Jeg sender Dem da kun nogen „Pflanzenpöbel“ („so nennt Matthisson die vulgairenBlumen“), for at vise Dem, at min Have dog endnu saa sildig paa Aaret kan frembringe lidt Blomster til denne Dag. Jeg har desværre ikke engang lidt vulgair Frugt at lade følge med; og af mit Pap og Klister etc. tør jeg Intet byde Dem.

Har jeg da slet Intet at byde? maae jeg spørge mig selv, og Gud være lovet, at jeg kan svare: jo! Jeg har et kiærligt, varmt, taknemligt Hjertes uforanderlige Hengivenhed, hvortil ogsaa Faa, jeg turde næsten sige intet Menneske har større Adkomst end De, som har styrket mig i mine bedste Bestræbelser, og har trøstet mig i mine dybeste Sorger, naar mit eget Hjerte vilde fordømme mig, med den meest lægende af alle Trøstegrunde: „at Gud er større end vort Hjerte, og kiender alle Ting“. Ja, Han kiender alle Ting, ogsaa mit Hjertes Taknemlighed mod Dem; han hører mine Ønsker for Dem og de kiære Væsener, han har skiænket Dem, paa denne som paa alle Dage. Men ogsaa De veed og kiender mit Sindelag imod Dem; derfor behøves der heller ikke mange Ord imellem Mennesker, der have heel og fuldkommen Tillid til hinanden. Heller ikke kan Ordene blive meget bevendte, naar man hvert Øieblik afbrydes, og naar Stine staaer ynkeligt s. 319og venter. Tag derfor tiltakke, og lev saa vel, som det ønskes Dem af

Deres
taknemlig hengivne
K. M. R.